

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl apsirūpinimo maistu saugumo ir bioenergijos (nuomonė savo iniciatyva)

(2013/C 341/04)

Pranešėjas **Franco CHIRIACO**

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas, vadovaudamasis Darbo tvarkos taisyklių 29 straipsnio 2 dalimi, 2013 m. vasario 14 d. nusprendė parengti nuomonę savo iniciatyva dėl

Apsirūpinimo maistu saugumo ir bioenergijos

Žemės ūkio, kaimo plėtros ir aplinkos skyrius, kuris buvo atsakingas už Komiteto parengiamąjį darbą šiuo klausimu, 2013 m. rugsėjo 3 d. priėmė savo nuomonę.

492-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2013 m. rugsėjo 18–19 d. (rugsėjo 18 d. posėdis), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė šią nuomonę 173 nariams balsavus už, 3 – prieš ir 13 susilaikius.

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1 Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas (EESRK) mano, kad Europos Sąjungos politikoje daugiausia dėmesio turi būti skiriama apsirūpinimo maistu saugumo klausimui, kadangi tai yra būtina visuotinio stabilumo strategijos sąlyga.

1.2 Vykstant diskusijoms dėl maisto ir degalų, EESRK pritaria Europos Sąjungai, kad būtina sumažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro importo, tačiau ragina Europos Komisiją pirmenybę teikti apsirūpinimo maistu saugumui, teritorijos apsaugai, Europos žemės ūkio konkurencingumui, žemės paskirčiai⁽¹⁾ užtikrinant glaudų ryšį tarp apsirūpinimo maistu saugumo ir bioenergijos gamybos⁽²⁾.

1.3 EESRK mano, kad Europos Sąjungos ateitis turės būti paremta socialiniu, ekonominiu ir aplinkos tvarumu, o atsinaujinančiosios energijos gamyba turės būti glaudžiai susijusi su šių tikslų įgyvendinimu.

1.4 EESRK pritaria Komisijos sprendimui į Direktyvas 98/70/EB ir 2009/28/EB įtraukti privalomas nuostatas dėl žemės paskirties keitimo, kadangi dabartiniai biodegalai gaminami iš žemės ūkio augalų.

1.5 EESRK patvirtina savo nuomonėje TEN/502⁽³⁾ išdėstyta poziciją ir išreiškia prieštaravimą Komisijos sprendimui netiesioginį žemės paskirties keitimą vertinti lyginant iškastinius ir biogeninius energijos išteklius, atsižvelgiant tik į šiltnamio efektą sukeliančių dujų balansą ir nepakankamai įvertinant apsirūpinimo maistu saugumo ir iškastinio kuro poveikio klausimus.

1.6 EESRK pritaria Komisijos pasiūlymui apriboti iš maistinių kultūrų gaminamų biodegalų gamybą atsižvelgiant į jau įvykdytas investicijas ir paskatomis paremti „pažangius“ degalus. Tačiau EESRK mano, kad antrosios kartos degalų gamyba, kuriai naudojama mediena ir šiaudai, galėtų sutrumpinti anglies dioksido absorbcijos ciklus ir taip padidinti anglies dioksido kiekį⁽⁴⁾.

1.7 EESRK vertinimas būtų kitoks, jei kaip žaliava biodegalų gamybai būtų naudojami ir mikrodumbliai. Nors tokiais biodegalais dar neprekiuojama, jie, priešingai nei pirmosios kartos degalai, ateityje keltų mažesnę susirūpinimą dėl konkurencijos su dirvožemiu ir vandens ištekliais.

1.8 Šiuo klausimu EESRK visiškai pritaria 2011 m. Komitete surengtos konferencijos apsirūpinimo maistu saugumo tema išvadoms, pagal kurias biodegalų gamyba turės atitikti bendrus principus ir bus atliekamas jos poveikio aplinkai vertinimas, į kurį bus aktyviai įtraukta vietos bendruomenė, kad būtų visapusiškai atsižvelgiama į teisės į maistą klausimą.

1.9 Pateikdamas šį vertinimą EESRK ragina Komisiją Europos lygmeniu priimti tokias priemones kaip *Operator Level Indicator*, skirtas atskirose valstybėse narėse įvertinti galimą bioenergijos projektų poveikį apsirūpinimo maistu saugumui.

2. Bendrosios pastabos

2.1.1 Šiuo metu tarptautiniu lygmeniu energetikos sistemai kyla didelių sunkumų ne tik dėl pasaulio ekonomikos krizės, bet visų pirma dėl Šiaurės Afrikos ir Artimųjų Rytų šalių geopolitinės padėties.

⁽¹⁾ OL C 198, 2013 7 10, p. 56.

⁽²⁾ OL C 110, 2006 5 9, p. 49.

⁽³⁾ OL C 198, 2013 7 10, p. 56.

⁽⁴⁾ OL C 198, 2013 7 10, p. 56.

2.1.2 EBPO skaičiavimais, 2009 m. energijos suvartojimas sumažėjo 4,4 proc. pasaulio lygmeniu, 5 proc. Jungtinėse Amerikos Valstijose ir 5,5 proc. ES, tuo tarpu EBPO nepriklausančiose šalyse paklausa išaugo 2 proc. Šiems skaičiavimams įtakos turi Fukušimos branduolinės elektrinės Japonijoje avarija, kuri paskatino kai kurias valstybes, įskaitant Vokietiją, atsisakyti branduolinės energijos naudojimo energijos gamybai.

2.1.3 Šiuo metu Europa importuoja 80 proc. naftos, 60 proc. gamtinių dujų ir 40 proc. anglies, reikalingų patenkinti energijos poreikį, kuris vertinamas 1 583,3 Mtep (*Nomisma*). Neatsinaujinantieji energijos šaltiniai sudaro 91 proc. (nafta – 36,6 proc., gamtinės dujos – 24,5 proc., anglis – 15,7 proc., branduolinė energija – 13,6 proc.), o atsinaujinantieji – 9 proc. (6,1 proc. – biomasė, biodujos, komunalinės atliekos, 1,7 proc. – hidroelektros energija, 0,7 proc. – vėjo energija, 0,3 proc. – geoterminė energija, 0,1 proc. – fotovoltinė ir saulės energija).

2.1.4 Europa yra vis labiau priklausoma nuo energijos importo. 2030 m. ES-28 importuos 84 proc. reikalingų gamtinių dujų, 59 proc. anglies ir 94 proc. naftos (Europos atsinaujinančiosios energijos taryba, angl. EREC). Palyginti su 2009 m., daugiausia energijos, t. y. 33 proc., suvartojama transporto sektoriuje; būsto sektoriuje – 26,5 proc., pramonės – 24,2 proc. paslaugų – 14 proc. ir galiausiai žemės ūkio sektoriuje – 2,3 proc.

2.1.5 ES siekiamus tikslus galima apibendrinti taip:

- sumažinti priklausomybę nuo neatsinaujinančiųjų energijos išteklių importo, kuris sudaro 75 proc. ES suvartojamos energijos, t. y. 890,5 Mtep;
- užtikrinti didesnę energijos tiekimo saugumą;
- padidinti pirminę ES-28 gamybą, kuri šiuo metu sudaro 812 Mtep;
- spręsti klimato kaitos ir CO₂ bei šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo problemą.

2.2 Energetikos politikos pokyčiai

2.2.1 Pastaraisiais metais pastebėta, kad iškastinio kuro naudojimu paremta energetikos sistema turi daug trūkumų, kurie kelia abejonių dėl jos tolesnio tvarumo ir apsirūpinimo maistu saugumo, todėl reikalingi saugūs energijos šaltiniai kontroliuojamoje energijos importo sistemoje.

Nuolat augant energijos paklausai (Tarptautinė energijos agentūra, TEA), artėjantis ir nesustabdomas iškastinių išteklių išsekimas kelia pavojų galimybėms patenkinti vis didėjančių energijos poreikį. Šis išsekimas susijęs su tuo, kad šie iškastiniai ištekliai

neatsinaujina, jiems perdirbti reikia nepaprastai daug laiko ir tai neatitinka šiuolaikinės visuomenės energijos poreikių.

2.2.2 Pagrindinės atsinaujinančiosios energijos rūšys yra šios:

- saulės energija,
- vėjo energija,
- hidroelektros energija,
- geoterminė energija,
- biomasės energija.

Šis sąrašas nėra išsamus, visų pirma atsižvelgiant į mokslinių tyrimų rezultatus.

2.2.3 Bioenergija gali būti apibrėžiama kaip energija, gauta iš biomasės, kuri pagal savo fizinių pavidalą skirstoma į:

- kietąją biomasę, gaunamą iš miškų ir žemdirbystės, taip pat augalinės ir gyvulinės kilmės atliekų, susidarancių vykdant žemės ūkio veiklą;
- biodujas, kurios susidaro be deguonies fermentuojantis biomasei, t. y. komunalinėms atliekoms, gyvūnų išmatoms, žemės ūkio ir žemės ūkio pramonės atliekoms, pramoniniam dumblui, medienos biomasei;
- skystuosius bioproduktus ir biodegalus, gaunamus iš augalinio aliejaus (rapso sėklų, sojų, saulėgrąžų sėklų, palmių vaisių), cukrinių, krakmolingų ir celiuliozinių augalų (runkelių, cukranendrių, kukurūzų, kviečių, paprastųjų nendrių), taip pat skystąjį bioproduktą, gaunamą biomasės pirolizės būdu.

2.2.4 Biomasė yra atsinaujinantis energijos išteklius, kuris jau pasižymėjo energijos vartojimo efektyvumu. Biomasę sudaro bet kokia organinės kilmės medžiaga, chlorofilo fotosintezės proceso metu tiesiogiai ar netiesiogiai sukaupusi saulės energijos. Biomasė gaunama iš energetinių augalų arba organinių atliekų, susidarancių miško ir žemės ūkio produktų technologinio perdirbimo metu.

2.2.5 Pasaulio lygmeniu maždaug 50 proc. atliekų galima gauti iš miškų ūkio sektoriaus, o kitus 50 proc. – iš žemės ūkio sektoriaus, kuriame ypač svarbūs įrenginiai, varomi iš žemės ūkio ir gyvulininkystės gaunama biomase (TEA).

2.3 Europos Sąjungos iniciatyvos atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtojimui remti

- Kioto protokolas, įsigaliojęs 1994 m. kovo 21 d.;

- Programa ALTENER atsinaujinantiems energijos šaltiniams skatinti (Tarybos sprendimas 1993/500/EEB);
- Žalioji knyga dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių (1996 m.);
- Baltoji knyga, kurioje nustatytas tikslas iki 2010 m. 12 proc. energijos gauti iš atsinaujinančiųjų išteklių;
- Direktyva 2001/77/EB dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, skatinimo;
- Direktyva 2003/30/EB dėl skatinimo naudoti biokurą;
- Direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą;
- COM(2005) 628 final, Biomasės naudojimo veiksmų planas;
- COM(2006) 34 final, ES biodegalų strategija;
- Žalioji knyga *Europos Sąjungos tausios, konkurencingos ir saugios energetikos strategija* (2006 m.);
- Klimato kaitos ir energetikos dokumentų rinkinys (20-20-20), Europos Vadovų Taryba, 2007 m. kovo 9 d.;
- 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (Tekstas svarbus EEE);
- Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Atsinaujinančiųjų energijos išteklių planas. Atsinaujinančių išteklių energija 21 amžiuje: tvaresnės ateities kūrimas“, COM(2006) 848 final;
- Komisijos komunikatas „Parama elektros energijai iš atsinaujinančių energijos šaltinių gaminti“, SEC(2005) 1571 – COM(2005) 627 final.

3. Konkretios pastabos

3.1 Bioenergija ir socialinės bei ekonominės problemos

3.1.1 Socialinis ir ekonominis bioenergijos poveikis daugiausia susijęs su sąnaudomis (paskatos, struktūriniai trūkumai) ir nauda (susijusi veikla, poveikis BVP, išmetamo

CO₂ mažinimas, poveikis užimtumui, su kuriu susijusios rizikos (angl. *Fuel risk*) mažinimas, jokių atliekų tvarkymo sąnaudų, trąšų ir kitų šalutinių produktų gamyba) (*Althesys*). Be to, kai naftos kaina viršija 70 JAV dolerių už barelį, bioenergijos gamyba tampa konkurencinga.

3.1.2 Dabartinė biomasės gamybos energetikos tikslais sistema turi įtakos vietai, ekonomikai, kainoms ir visai visuomenei. EESRK mano, kad ši įtaka turi būti įvertinta siekiant išspręsti nepakankamo veiksmingumo problemą ir pašalinti iškraipymus.

3.1.3 EESRK nuomone, bioenergijos vystymas turi įtakos apsirūpinimo maistu saugumui dėl su kainomis ir vietos veiksniais glaudžiai susijusių priežasčių. Pirmasis tiesioginis poveikis kainoms susijęs su biodegalų paklausa, kadangi vertės požiūriu energijos rinkos yra didesnės už žemės ūkio rinkas. Energijos kainos lemia žemės ūkyje auginamų energetinių augalų kainą, kadangi didesnė iš žemės ūkio produktų pagamintos energijos paklausa daro poveikį minimaliai ir maksimaliai cukraus, kukurūzų ir rapso kainai; jeigu ji yra viršijama, iš žemės ūkio kultūrinių augalų gaminama energija nėra konkurencinga kitų energijos šaltinių, pavyzdžiui, vėjo, fotovoltinės ir geoterminės energijos, atžvilgiu. Be to, reikia priminti bendrą problemą, susijusią su tuo, kad didelės energijos kainos lemia didesnes žemės ūkio gamybos veiksmų sąnaudas.

3.1.4 Bioenergija yra potencialus sprendimas, kuris galėtų padėti atsigaivinti ekonominių sunkumų patiriančioms ir ūkininkavimui per mažai naudojamoms vietovėms, visų pirma išplėsti sektorių gamybos, derliaus nuėmimo, vežimo ir perdirbimo etapus. Ekonominiu ir užimtumo požiūriu taip pat galima pasiekti teigiamų rezultatų: Komisijos komunikate „Biomasės naudojimo veiksmų planas“ (COM(2005) 628 final) teigiama, kad remiantis atliktais tyrimais 2010 m. buvo tiesiogiai įdarbinta 300 000 naujų darbuotojų, daugiausia kaimo vietovėse.

3.1.5 Miškingų vietovių naudojimas energijos tikslais gali padėti atgaivinti agrarinę miškininkystę vystančias vietas bendruomenes, kadangi tai leidžia užtikrinti geresnę teritorijos priežiūrą ir miškingų vietovių apsaugą. Be to, būtų galima padidinti miško ekosistemų pajėgumą atlikti jų pagrindines funkcijas, susijusias su medienos biomasės gamyba, gamtos paveldo ir dirvožemio derlingumo išsaugojimu.

3.2 Žemė

3.2.1 EESRK apgailestauja, kad, kaip jau yra buvę naftos atveju, turtingos šalys, stokojančios ariamosios žemės, kad užtikrintų savo gyventojų aprūpinimą, daugiašalės įmonės ar nepriklausomi turto fondai vykdo didžiules investicijas trečiojoje šalyse siekdami pasinaudoti jų žeme. Taip susiduriame su varžymusi dėl žemės, kuris gali pažeisti kaimo bendruomenių struktūrą ir pakenkti vietos gyventojų žemės ūkio ir miško ištekliams. EESRK nuomone, tokia padėtis jokia būdu nėra tvaraus vystymosi pavyzdys ekonominiu, socialiniu ir aplinkos požiūriu.

3.2.2 Konfliktas dėl žemės paskirties yra itin opi problema, ypač besivystančiose ir didelių retai apgyvendintų regionų turinčiose šalyse (pvz., Brazilijoje arba Ajovoje Jungtinėse Valstijose). Nors konflikto dėl žemės paskirties sąvoka savaime suprantama, ją konkrečiai galima paaiškinti tuo, kad 25 galonams bioetanolio pagaminti reikia tokio kukurūzų kiekio, kurio užtektų vienam asmeniui išmaitinti visus metus (*World Watch Institute*).

3.2.3 Konfliktas dėl žemės paskirties – tai problema, susijusi su biodegalų importu iš Europos Sąjungos ir apsirūpinimu maistu besivystančiose šalyse, visų pirma Afrikoje ir Pietryčių Azijos šalyse, dėl jose tvyrančios įtampos, susijusios su žemės nuosavybe, kadangi šiose šalyse nėra žemės registro, nei papročių teisės.

3.2.4 EESRK pritaria ES biodegalų strategijai (COM(2006) 34 final), ypač skyriui, kuriame teigiama, kad labai svarbu biodegalų žaliavų gamybai numatyti tinkamus minimalius aplinkosaugos standartus, ir išreiškiamas susirūpinimas dėl atidėtos žemės naudojimo galimo poveikio biologinei įvairovei ir dirvožemiui.

3.3 Vanduo

3.3.1 Vis labiau išsivysčiusiame pasaulyje nuolat didėja nekontroliuojamas vandens išteklių naudojimas. To priežastys – pasaulio gyventojų skaičiaus didėjimas ir jų pasiskirstymas, kintantys mitybos įpročiai ir biodegalų svarba. Dabartinė biodegalų vystymo strategija, be abejonės, pagilins vandens krizę ir prieiga prie vandens išteklių gali tapti kliūtimi tolesnei tokių žaliavų kaip kukurūzai ir cukranendrės auginimo plėtrai.

3.3.2 EESRK mano, kad kalbant apie biodegalų gamybai skirtus kultūrinius augalus, reikėtų orientuotis į drėkinimo nereikalaujančius augalus, galinčius augti vidaus ir nepalankiose vietovėse, kadangi vienam litrui biodyzelino pagaminti reikia 4 000 litrų vandens augalų laistymui ir cheminio perdirbimo procesui.

3.4 Aplinka

3.4.1 Dėl galimo netinkamo dirvožemio, visų pirma žemės ūkio paskirties žemės, naudojimo kyla pavojus tiek maisto produktų, tiek bioenergijos gamybai:

- didesnis spaudimas visam žemės ūkio sektoriui dėl intensyvosios augalininkystės (dirvožemio tankinimas, per didelis trąšų ir vandens išteklių naudojimas, erozija);
- ganyklos ir pievos paverčiamos ariamąja žeme energetiniams augalams auginti prarandant surinkto anglies dioksido atsargas;
- biologinės įvairovės praradimas dėl grįžimo prie intensyvosios augalininkystės modelių;
- kraštovaizdžio homogenizavimas (EAA ataskaita Nr. 7/2006).

3.4.2 Tačiau EESRK mano, kad racionalus dirvožemio naudojimas, glaudžiai susietas su Europos Sąjungoje taikoma gero ūkininkavimo praktika, pagrįsta kultūriniais augalais, naudojamais įvairių rūšių bioenergijos gamybai, priešingai, gali padidinti biologinę įvairovę ir sumažinti kraštovaizdžio homogenizavimą. EESRK nuomone, Europa negali žengti žingsnio atgal.

3.4.3 Tokiomis aplinkybėmis būtina rinktis antrosios kartos biodegalus, net jei ūkininkai taps tiesiog žaliavų tiekėjais be jokios garantijos gauti pajamų, kadangi šiems degalams taikomas pramoninis ir intensyvus valdymas. EESRK nuomone, būtina iš naujo suderinti ūkininkų vaidmenį energetinių augalų auginimo ir pardavimo procese siekiant sudaryti palankesnes sąlygas gamintojų organizacijoms visoje tiekimo grandinėje; tuomet jos galės atlikti lemiamą vaidmenį vykstant deryboms dėl sutarčių, suderintų su tolesnėse grandinėse dalyse veikiančiais subjektais.

3.5 Europos požiūris į bioenergiją

3.5.1 Didelio masto sausumos kultūrinių augalų naudojimui energijos tikslais reikalingas tvarus miškų ir žemės ūkio paskirties žemės naudojimas. Biomasės gamyba energijos tikslais su aplinkosauga suderinama tik tuomet, jei vykdoma tinkamai. Pavyzdžiui, gyventojų mažėjimas kaimo vietovėse sudarė palankias sąlygas destabilizuojantiems gamtos veiksniams. Vietovėms, kuriose nevykdoma palanki žmogaus veikla, kyla didelis nuošliaužų, dykumėjimo ir gaisrų pavojus.

3.5.2 EESRK mano, kad, norint paskatinti integruotą bioenergijos vystymą vietos lygmeniu, reikia sukurti paskirstytos gamybos ir trumpų energijos tiekimo grandinių sistemą ir pastatyti nedideles elektrines, kurios perdirbtų vietos lygmeniu pagamintą biomasę; tai turi privalumų poveikio aplinkai požiūriu ir suteikia realią galimybę į šią grandinę tiesiogiai įtraukti ūkininkus (pavienius arba jų asociacijas).

3.5.3 EESRK pritaria Europos aplinkos agentūros pateiktoms gerosios praktikos, taikytinos įvairiems bioenergetiniams augalams, gairėms:

- užtikrinti, kad žemė būtų dirbama visus metus,
- praktikuoti auginimą ant šlaitų,
- sukurti vėjalaužas sodinant įvairaus aukščio augalus,
- išlaikyti ir įrengti vėjalaužas aplink laukus ir taikyti praktiką, kuri neleistų prarasti dirvožemyje esančių organinių medžiagų.

3.5.4 EESRK mano, kad tinkamas energetinio ūkininkavimo plėtojimas gali padėti išlaikyti žmones konkrečioje vietovėje ir kartu užtikrinti išteklių, ypač miško, priežiūrą ir tausojimą.

3.5.5 Be to, žemės ūkio sektoriuje bioenergijos gamyba, kuri, atrodo, iš dalies ir kontroliuojant integruota į žemės ūkio maisto produktų gamybą, padeda įvairinti rinkos kanalus, sudaro palankesnes sąlygas pereiti prie vis konkurencingesnio ūkininkavimo ir teikia nekonfliktinių sprendimų dėl naujų valstybių narių žemės ūkio produktų paskirstymo.

3.6 Bioenergijos gamybos kokybės kontrolės sistemos

3.6.1 Bioenergijos poveikiui aplinkai įvertinti taikomi patys įvairiausi metodai. EESRK paminės du iš jų:

— biomasės gamybos ekologinis pėdsakas,

— DPSIR (angl. *Driving forces, Pressures, State, Impacts, Responses*) tyrimai.

3.6.2 Kalbant apie poveikio aplinkai vertinimą, gyvavimo ciklo analizė (angl. *LCA, Life Cycle Assessment*) padeda apibrėžti ir kiekybiškai įvertinti realiai ir galimai sunaudotą energiją ir poveikį aplinkai įvairiais bioenergijos gamybos ir vartojimo ciklo etapais. Šis metodas suteikia galimybę palyginti įvairių bioenergijos rūšių aplinkosauginį profilį su iškastinės energijos, atliekančios tas pačias funkcijas, profiliu.

3.6.3 EESRK nuomone, pasaulinėje bioenergijos partnerystėje dalyvaujančių šalių, įskaitant JAV ir Kiniją, pasirašiusių tarptautinį susitarimą dėl biodegalų naudojimo ir poveikio aplinkai bei maisto tiekimo pusiausvyrai kontrolės, pozicija dera su pirmiau išdėstytais principais. Kiekviena valstybė narė galės įvertinti bioenergijos aplinkosauginį tvarumą remdamasi 24 savanoriškai taikomais kriterijais ir rodikliais.

3.6.4 Šiuo požiūriu EESRK mano, kad tuo atveju, kai perteklinė žemė naudojama auginti bioenergijos gamybai skirtą žaliavą, reikia ne tik nustatyti aplinkosauginius, ekonominius ir socialinius apribojimus, bet ir, remiantis netiesioginiu žemės paskirties keitimo (angl. *ILUC*) veiksmu, nustatyti, ar energetinių augalų auginimui skirta žemė gali lemti didesnę išmetamą CO₂ kiekį.

3.6.5 EESRK pritaria Komisijos sprendimui stebėti su biodegalų naudojimu transporto sektoriuje susijusią riziką (Direktyva 28/2009), riboti biodegalų ir skystųjų bioproduktų, gaminamų iš maistui skirtų produktų, dalį atsižvelgiant į įvairių technologijų brandos lygį ir skatinti energijos gamybą iš produktų, kuriems nereikia papildomų žemės plotų, pavyzdžiui, komunalinių atliekų deginimą.

3.6.6 EESRK mano, kad pirmosios kartos biodegalų naudojimas neturi trukdyti Europos Sąjungai investuoti į naujų švarios energijos šaltinių ⁽⁵⁾ mokslinius tyrimus.

2013 m. rugsėjo 18 d., Briuselis

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas
Henri MALOSSE

⁽⁵⁾ OL C 271, 2013 9 19, p. 111–115.